

Στήλη διηγημάτων.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ Ἀρχιμανδρίτου

Ἡ ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἐν τῇ μεταξὺ τούτῃ εἶδομεν μίαν οἰκίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐξ ἐνστίκτου διηυθύνθημεν, εἰσῆλθομεν ἐντός, καὶ εὗρομεν ἀνθρώπους παρακαθημένους εἰς μίαν τράπεζαν καὶ τρώγοντας. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν καλοὶ, καὶ, ἅμα μᾶς εἶδον καὶ ἔμαθον κατόπιν ἐρωτήσεών των τὰ κατ' ἡμᾶς ἀπὸ ἐμῆ, μᾶς ἔβαλον ἀμέσως νὰ καθήσωμεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ μᾶς ἔδωκαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πίωμεν ὅσον ἠθέλαμεν· ἔπειτα μᾶς ἔστρωσαν καὶ ἐκοιμήθημεν διελλόντες τὴν νύκτα ἐκείνην πολὺ ὥρατα. Ὅταν δὲ ἐξυπνήσαμεν, μᾶς ἔδωσαν καὶ πάλιν νὰ φάγωμεν, καὶ ἔπειτα, ἀφοῦ ἔβαλον καὶ εἰς ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν τὸ θυλάκιον ἀπὸ ἐν καλὸν τεμάχιον ἄρτου, εἶπον εἰς ἐμέ. «Γώρα, μικρέ μου, λάβε τὸν ἀδελφόν σου, καὶ πηγαίνετε εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ».

Ἐλάβον λοιπὸν ἐγὼ καὶ πάλιν τὸν Χαρίλαον ἀπὸ τὴν χεῖρα, ἐξήλθομεν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκείνης, καὶ ἐπανελάθομεν τὰ ἴδια τῆς προηγουμένης ἡμέρας. Ἐπεριπτόυσामεν ἀσκόπως· ἐκλαίωμεν ἀδιακόπως· ἐτρώγαμεν ὅ,τι εὗρισκαμεν, ἐκοιμώμεθα ὅπου ὁ ὕπνος μᾶς κατελάμβανε· χθὲς δὲ ἀναγκασθέντες ἀπὸ τὴν βροχὴν, κατεφύγαμεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑποκάτω τοῦ δένδρου, ὅπου μᾶς εὔρες. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἔδωσα εἰς τὸν Χαρίλαον καὶ ἔφαγεν ὅ,τι ἠδυνήθηεν νὰ εὔρω, συνήθροισα ἔπειτα φύλλα δένδρων, καὶ τὸν ἔβαλον ἐπ' αὐτῶν νὰ κοιμηθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἔκκρινε καὶ ψῆχος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔκλαιεν αὐτός, ἠναγκάσθηεν ν' ἀπκριέσω καὶ τὸ σακκιδίόν μου, καὶ νὰ τὸν σκεπάσω δι' αὐτοῦ. Κατόπιν ἔλαβον καὶ τοὺς παγωμένους πόδας καὶ τὰς χεῖράς του, καὶ, κατ' ὃν χρόνον τούτους ἐθέρμαινα, ἔλεγον πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶχον ἀκούσει νὰ μᾶς λέγῃ ἄλλοτε ἢ μήτηρ μᾶς, ὅταν ἀπέθνησκε. «Παρακάλει, Χαρίλιε, τὴν Παναγίαν, καὶ δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ χαθῶμεν». Καὶ ἐνὸς τοιουτοτρόπως ἐσκεπτόμην, ἔλεγον, καὶ ἔπρατον, μὲ κατέλαθεν ὁ ὕπνος χωρὶς νὰ ἔχω φάγει τίποτε καὶ ἀνευ σκεπάσματός τινος.

Κοιμώμενος δ' ἔβλεπον τὴν Παναγίαν, ἢ ὅποια μοι ἔλεγε νὰ ἔχω θάρρος, καὶ ὅτι θὰ μᾶς στείλῃ προστασίαν· ἐπίσης ἔβλεπον κατ' ὕπνον καὶ τὸν Χαρίλαόν μου, ὅτι· ἐκοιμάτο καλά, καὶ τὸν ἑαυτὸν μου ὡς ἐκ τούτου εὐχαριστημένον.

Ἡ Παναγία λοιπὸν, τὴν ὅποιαν εἶδον εἰς τὸν ὕπνον μου, εἶνε ἐκείνη, ἢ ὅποια σὲ ὠδήγησε, καλέ μου ἄνθρωπε, νὰ ἔλθῃς σήμερον νὰ μᾶς εὔρης ὑποκάτω ἀπὸ τὸ δένδρον, καὶ νὰ θεραπεύσῃς πρὸς ὀλίγον τὴν πείναν μου. Εἶνε μεγάλη πράγματι ἢ χάρις τῆς Θεοτόκου. Μοῦ τὸ ἔλεγε πάντοτε ἢ συγχωρημένη ἢ μήτηρ μου. «Παιδί μου, ὅταν καμμίαν φορὰν εὔρεθῃς εἰς θέσιν δυσχερῆ, πρόστρεξον εἰς τὴν Παναγίαν, καὶ θὰ τὴν εὔρης πάντοτε βοηθόν, διότι αὐτὴ εἶνε ὁ μόνος λιμὴν τῶν χαιμαζομένων».

Ὁ ὀδοιπὸρος κατ' ὃν χρόνον ἦκανε ταῦτα ἐσιώπα. Ἐπειτα, ἅμα ἐτελείωσεν ὁ Θεόδωρος τὴν διήγησιν, ἐσταμάτησεν ὀλίγον, καὶ λαθῶν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐντός τῆς ἰδικῆς του. τὴν ἐφίλησε· κατόπιν δὲ ἠσπάσθη καὶ αὐτὸν δύο τρεῖς φορές, καὶ, κατασυχεκινημένος καὶ ἐν σιωπῇ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὄχι καὶ πολλῆς ὥρας παρετήρησεν, ὅτι ὁ μικρὸς του συνοδοιπὸρος ἐδάδιζε μὲ θῆμα ἀσταθῆς καὶ μετὰ κόπου δυνάμενος νὰ τὸν ἀκολουθῇ. Ὡς ἐκ τούτου ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτὸν τῇ εἶπε: «Βλέπω, Θεόδωρε, ὅτι ἐκουράσθης, καὶ δὲν δύνασαι νὰ μὲ παρακολουθῇς, Μήπως θέλεις νὰ καθήσωμεν ὀλίγον διὰ ν' ἀναπαυθῇς;

Δὲν πειράζει, μὴ ἀνησυχεῖτε, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς. Δύναμαι ἀκόμη νὰ θαδίζω. Ἄς τραβῶμεν ἐμπρὸς, καὶ ἀναπαύομεν εἰς τὸ πρῶτον χωρίον, ὅπου θὰ φθάσωμεν.

Ἐπειδὴ ἡμῶς ὁ ὀδοιπὸρος ἔβλεπεν, ὅτι ὁ Θεόδωρος μετ' ὄλην τὴν προθυμίαν, τὴν ὅποιαν ἐδείκνυεν, ἦτο ἀδύνατον νὰ θαδίξῃ καὶ προχωρῇ πρὸς τὰ ἐμπρὸς, συνέλαβε αὐτὸν διὰ τῶν χειρῶν του τὸν ἀνύψωσε, καὶ ἔπειτα τὸν ἐτοποθέτησεν ἐπάνω του ἐπὶ τῆς ράχως τοῦ στρατιωτικοῦ του σακκιδίου εἰπὼν: «Τοιουτοτρόπως δύναμεθα νὰ θαδίξωμεν καὶ νὰ προχωρῶμεν καλλίτερα».

Θεόδωρ. Εἶμαι θυρὺς. καλέ μου κύριε, καὶ θὰ σὰς κουράσω.

Ὁδοιπ. Δὲν πειράζει. Εἶμαι συνειθισμένος. Ὅταν

τούτων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων γυναικῶν. Χρεωστοῦμεν οὐ μόνον εἰς τὰς εὐτυχίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς δυστυχίας, καὶ πρὸ πάντων εἰς αὐτάς, νὰ ἐλπίζωμεν σταθερῶς εἰς τὴν παντοδύναμον τοῦ Θεοῦ βοήθειαν. Διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν ὁμῶς τὴν παντοδύναμον ταύτην τοῦ Θεοῦ βοήθειαν, πρέπει, ἢ μὲν πίστις ἡμῶν νὰ εἶναι θερμότης καὶ ἐνδομύχως ζῶσα, ἢ δὲ ἐλπίς ἐδραία καὶ ἀσφαλής, καὶ ἢ ἀφοσίωσις ἡμῶν εἰς τὸ πανάγιον τοῦ Θεοῦ θέλημα πλήρης καὶ τελεία. Ὁ λογισμὸς καὶ αἱ σκέψεις ἡμῶν πρέπει νὰ ᾧσιν εἰλικρινεῖς καὶ ἀνευ ὀπισθοβουλίας, τὰ δὲ αἰτήματα ἡμῶν σύμφωνα πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀθανάτου ἡμῶν ψυχῆς καὶ τέλος πρὸς ὠφέλειαν τοῦ πλησίον.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ χρεωστοῦμεν νὰ ζητῶμεν, κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ θέλουσι προστεθῆ εἰς ἡμᾶς. (Ματθ. στ. 33). Εἶθε δὲ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τῶν δύο τούτων πτωχῶν, ἀλλ' ἐναρέτων καὶ εὐσεβῶν γυναικῶν, νὰ ἀποβῇ εἰς πάντα ἡμᾶς διδασκτικώτατον καὶ ὠφελιμώτατον παράδειγμα πρὸς τὴν ψυχικὴν ἡμῶν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν.

Ἐγραφοῦ ἐν Ἰντζερλί τῇ Φρυγιᾷ. Προφυλακὰ 17ου Πεζ. Συντάγματος. Μηνὶ Δεκεμβρίῳ 1921

Ἀρχιμ. ΔΙΟΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἱεροκήρυξ 17ου Πεζ. Συντάγματος.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

— Αθρησικος εκπαιδευσις

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἀττικῆς, κατηγγέλαθ' εἰς τοὺς ἀρμοδίους καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐνυπογράφως, ὑπὸ τινος χωρικοῦ, οὗ φιλοξενούμενος εἰς τὸν οἶκόν του, ἀπεκάλεσε ἐνώπιον πολλῶν τὴν θρησκείαν κουραφέξαι, τὸν δὲ Χριστὸν μέγαν ἀγύρτην! Εἶπε δὲ γνωστὸν οὗτος εἶπε ἐκ τῶν στυλοβατῶν τῆς συντροφίας Γληνοῦ—Δελμούζου κ.λ.π. μαλλιάρων. Ἰδοὺ τὰ ἰδεώδη εἰς ἃ ἀποβλέπει ἡ περίφημος σπεῖρα τῶν Δουθῆρων τῆς εκπαιδεύσεως! Δὲν παρέρχεται ἡμέρα ποῦ νὰ μὴ καταγγέλλονται εἰς βάρος τῶν παρόμοιαι ἐκφράσεις! Ἰδοὺ ποῖοι διευθύνουν σήμερον τὴν ἐκπαίδευσιν! Ἰδοὺ ποῖους πολίτας ζητοῦν νὰ δημοιογήσουν! Εἶπε ἀνάγκη ὁ λαὸς νὰ εἴπῃ "Αὐτὸ εἰς τοὺς κυρίους αὐτοὺς ἐφ' ὅσον αἱ Κυβερνήσεις τοὺς ἀνέχονται ἂν δὲν τοὺς ὑποθάλλουν φανερὰ πρὶν κλαύσῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφὴν.

— Ἡ Συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας

Πρὸ τινος ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεδρίαζεν ἐν Ἀθήναις ἔχουσα νὰ ἐπιλύσῃ ὑφιστα ζητήματα, ἀλλ' ἡ Πολιτεία ἡτις ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀναρχικοὺς καὶ ἐγκληματικοὺς τῶν κομμουνιστῶν συλλόγους, ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ τοιοῦτον διὰ τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας! Καὶ οὕτω αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἔχουν οὐδὲν κύρος, ἐφ' ὅσον ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δὲν παρίστατο εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς καὶ τοῦτο διότι ἡ Κυβέρνησις θέλει ν' ἀγνοῇ ὅτι ἡ Ἱεραρχία συνεδρίαζει! Ἀφαντάστως φρικώδης καὶ χαώδης εἶνε ἡ θοησκευτικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ μας κατάστασις καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας τῆς

ἡμῶν στρατιώτης ἔφερον ἀκόμη μεγαλύτερα βάρη, καὶ μὴ ἀνησυχῆς δι' αὐτό.

Θεόδωρ. Ὡστε ἐκάματε στρατιώτης; Ἄλλ' ὄχι καὶ χωροφύλαξ, πιστεύω. Δὲν ἔχει οὕτως;

Ὁδοιπύρ. (χαμογελῶν). Ὁχι, οὐδέποτε χωροφύλαξ. Μόνον στρατιώτης ἔκαμα ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη, καὶ ἀφυπηρετήσας, ἐπιστρέφω τώρα εἰς τὸ χωρίον μου.

Θεόδωρ. Καὶ τὸ ὄνομά σας, παρακαλῶ;

Ὁδοιπύρ. Ὀνομάζομαι Παναγιώτης Παρηγορίδης, Θεόδωρ. Τὸ ὄνομά σας αὐτό, κύριε Παναγιώτη, δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν μου, διότι σεῖς ἐστάθητε σήμερον ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου. Ἐὰν δὲν διήρχεσθε ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου, καὶ ἐὰν δὲν ἐπράττετε ἐκεῖνο, τὸ ἕποιο ἐπράξατε πρὸ ὀλίγου καὶ πρᾶττετε τώρα εἰς ἡμᾶς, Κύριος οἶδε ποῖα τύχη μᾶς περιέμενε. Δὲν εἶνε λοιπὸν ὁ Θεὸς ἐκεῖνος, ὅστις διὰ προσδεῖων τῆς Παναγίας, τῆς ὁποίας καὶ τὸ ὄνομα φέρει, σὰς ὠδήγησε διὰ γὰ μᾶς σώσῃτε; Δεδοξασμένον γὰρ εἶνε τὸ ὄνομά του χιλιάκις.

Παναγ. Καὶ ἐγὼ, μικρὸν μου, δὲν θὰ λησμονήσω τὸ ἰδικόν σου ὄνομα, διότι θέλω νὰ ἴσῃαι παιδί χαριτωμένον καὶ καλὸς ἀδελφός. Εὐχε. Εἴθε ὅλος ὁ κόσμος γὰρ ἦτο καὶ νὰ ἐσκέπτετο τοιούτοτρόπως καθὼς σύ.

Πολιτείας, ἥτις ὁσάκις δὲν κουρελιάζει ἢ δὲν ληστεύει τὴν Ἐκκλησίαν, τίποτε δὲν θέλει περὶ αὐτῆς νὰ γνωρίσῃ ἢ νὰ προσφέρῃ. Καὶ κατόπιν τοῦτου λέγεται τὸ Κράτος μας Χριστιανικόν! Ποῦ ἐφθάσαμεν!

— Κτηνώδης ἀσέβεια

Πρὸ ἡμερῶν εἰς τινα Ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐν ᾧ ἱερούργει ἐν αὐτῇ εἰς ἀρχιερεὺς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ δύο νεαρὰ ζεύγη καὶ εἰς καταφανὲς μέρος ἀσχημοῦσαν μὲ κινικὴν ἀναιδείαν!!! Τὸ τοιοῦτον ἠνάγκασε τὸν ἀρχιερέα νὰ διακόψῃ τὴν λειτουργίαν καὶ νὰ στιγματίσῃ τοὺς κτηνώδεις ἱεροσόλους, ὃ δὲ λαὸς ἂν δὲν ἐπρόφθονον νὰ ἐφευρον οὗτοι ἀσφαλῶς θὰ τοὺς ἐλιντζάριζε!!! "Ἄν καὶ εἶνε γεροντὸς φαίνεται ὡς μῦθος! Ὡστε εἰς τοιοῦτον σημεῖον διαφθορᾶς ἐφθάσαμεν ο tempora ο mores!

— Ὁ Κομμουνισμὸς ἐν Ἑλλάδι

Νέα αἱματηρὰ γεγονότα ἐξετιλήχθησαν ἐν Θεσσαλονικίᾳ τῶν ὁποίων ὑποκινηταὶ καὶ ἥρωες ἀνεδειχθῆσαν καὶ πάλιν οἱ ἐκεῖ Μπολσεβίκοι. Δὲν δύναμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν ἐλευθερίαν καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ Μπολσεβίκοι. Καὶ αἱ μὲν ἀρχαὶ πῶς δὲν ἔχουν τὸ σθένος νὰ καταπνίξουν ἐν τῇ γενέσει τοῦ τέρμας αὐτῆς ἀναρχίας, τὸ ὅποιον κλεῖται Μπολσεβικισμὸς, ἐφ' ὅσον ρητῶς οἱ Μπολσεβίκοι δηλοῦν, ὅτι ὄχι διὰ τῆς πειθοῦς, ἀλλὰ διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ αἵματος θὰ ἐπιβάλλουν τὰς ἀναρχικὰς τῶν δοξασίας περιφρονούντες τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἡσυχίαν καὶ ζωὴν τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ. Οἱ δὲ Μπολσεβίκοι οἱ κοπτόμενοι διὰ τὴν καταπάτησιν τῆς ἐλευθερίας τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀστικῶν τάξεων, πῶς ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐν καὶ ἐπιμένουν νὰ πνίξουν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων εἰς τὸ αἶμα ἀθῶων θυμάτων; Δὲν διαβλέπουν ὅτι οὕτω φερόμενοι καὶ δημιουργούντες ἀντίδρασιν διὰ τῆς βίας τῶν εἶνε ἐπόμενον νὰ χάσουν καὶ τὰς δικαίας τῶν ἀπαιτήσεις;

— Οἱ Ἐπίτροποι τῶν ναῶν.

Κατωτέρω καταχωροῦμεν δημοσίευσιν ἐκλεκτοῦ συμπολίτου δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν « Ἀπογευματινὴν » ἄνευ σχολίων.

Ἐπ' ἐνκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς Ἐπιτρόπων τῶν διαφόρων ναῶν θὰ ἐκόμισον νὰ συστήσω εἰς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς ἐκλογεῖν νὰ προσέξουν καὶ νὰ ἐκλέξουν Ἐπιτρόπους, οἵτινες ἐκτὸς τῶν προσόντων ἰκανότητος καὶ φιλεργίας ἅπανα θὰ συνεκέντρωνον νὰ εἶχον ἐπὶ πλέον καὶ τὰ ἑξῆς προσόντα:

1) Νὰ εἶχον ἀσφὴ ἀντίληψιν τῆς θρησκείας μας καὶ νὰ μὴ ρεκλαμάρουν τοὺς ναοὺς ὡς νὰ ἦσαν κινηματογραφικὰ θέατρα. 2ον) Νὰ ἐσέβοντο τοὺς Ἁγίους καὶ νὰ μὴ τοὺς χρησιμοποιοῦν ὡς πρωταγωνιστὰς θεάτρων (ὁ θαυματουργὸς Ἁγίος... κλπ.—οἱ ἄλλοι ἄγιοι εἶνε δευτέρως τάξεως. 3ον) Νὰ εἶχον ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ κλήρου καὶ νὰ μὴ μεταχειρίζονται τοὺς δεσποτὰδες, παπάδες, ψαλτάδες κλπ. διακόνους τῆς θρησκείας ὡς ὄργανα ἐπιμεταλλεύσεως πρὸς ἄγρην προσκυνητῶν καὶ πενταρολογιῶν διὰ τοῦ « ἔθεν προσκλυοῦνται οἱ φιλέορτοι... » 4ον) Νὰ ἐγνωρίζον ὅτι οἱ ἄγιοι δὲν δεχονται δωρεάς, ἀλλ' οἱ πιστοὶ προσφέρουσιν ἀφιερῶματα καὶ ἀναθήματα εἰς ἐνδειξιν τιμῆς. Ἐπίσης δὲν δεχονται καταθέσεις, διότι δὲν εἶναι Τράπεζαι. 5ον) Νὰ ἤξευρον ὅτι οἱ ἄγιοι δὲν θέλουν θυσίαν ἀλλ' ἔλεος καὶ ἄγαπην. 6ον) Νὰ εἶχον ὑπ' ὄψει τῶν ὅτι οἱ ναοὶ ἴσῃαι οἶκοι Θεοῦ καὶ ὄχι Πρατήρια θεησκευτικά.